

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

1779

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Lidiye Rostaš Beroš i Blanše Turić, članica vijeća, te sudske savjetnice Lidiye Ravlić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Terrakom d.o.o. Zagreb, Radnička cesta 48, kojeg zastupaju opunomoćenici Tomislav Orehovec, Irena Vinter Gregorić, Martina Šimunović, Ivan Bogdan, Ksenija Grejić i Ivan Oršolić, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Ilić, Orehovec & partneri d.o.o. Zagreb, Smičiklasova 18, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 8, kojeg zastupa dr. sc. Dražen Lučić, predsjednik vijeća, uz sudjelovanje Optima Telekom d.d. iz Zagreba, Bani 75a, kojeg zastupa opunomoćenik Dragić Iva dipl.iur, u svojstvu zainteresirane osobe, radi inspekcijskog nadzora, dana 9. lipnja 2016.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi: »Poništava se rješenje Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-07/15-01/51, urbroj: 376-04/15-15 od 19. listopada 2015.«

II. Ova će se presuda objaviti u »Narodnim novinama«.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženika točkom I. dispozitiva rješenja utvrđeno je da je operator Terrakom d.o.o., Radnička cesta 48, Zagreb suprotno odredbi iz članka 74. Zakona o elektroničkim komunikacijama, prenio pravo na uporabu brojeva iz Privitka 1. koji je sastavni dio ove odluke, bez prethodno pribavljene suglasnosti Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, točkom II. dispozitiva rješenja utvrđeno je da operator Terrakom d.o.o., Radnička cesta 48, Zagreb suprotno odredbi iz članka 73. Zakona o elektroničkim komunikacijama, nije upotrebljavao brojeve iz privitka 1. u skladu s Planom numeriranja, točkom III. dispozitiva utvrđeno je da operator Terrakom d.o.o., Radnička cesta 48, Zagreb suprotno odredbi iz članka 73. Zakona o elektroničkim komunikacijama nije osigurao dostupnost brojeva navedenih u dispozitivu rješenja iz svih elektroničkih komunikacijskih mreža u Republici Hrvatskoj, točkom IV. dispozitiva rješenja naloženo je operatoru Terrakom d.o.o., Radnička cesta 48, Zagreb da odmah po primitku ovog rješenja onemogući pružanje usluge s posebnom tarifom sa bilo kojeg broja koji nije u Planu numeriranja namijenjen pružanju usluge s posebnom tarifom, točkom V. naloženo je operatoru Terrakom d.o.o., Radnička cesta 48, Zagreb da odmah po primitku rješenja omogući dostupnost svih primarno dodijeljenih brojeva u svojoj mreži i svih elektroničkih komunikacijskih mreža u Republici Hrvatskoj, a točkom VI. dispozitiva rješenja navedeno je da u slučaju da Terrakom d.o.o., Radnička cesta 48, Zagreb ne započne odmah postupati prema točki IV. i V. ovog rješenja, inspektor elektroničkih komunikacija izreći će odgovornoj osobi novčanu kaznu u iznosu od 20.000,00 (dvadeset tisuća kn), a u slučaju daljnjeg neizvršenja rješenja bit će izrečena nova veća novčana kazna.

Tužitelj Terrakom d.o.o., Zagreb ističe da je tuženik pogrešno utvrdio da je tužitelj bez prethodno pribavljene suglasnosti tuženika prenio pravo na uporabu primarno dodijeljenih brojeva operatoru IT Jedan d.o.o. Naime, tužitelj je dostavio ugovor o zakupu brojeva broj: UGO-2015-125 od dana 21. travnja 2015. godine te pripadajuće Dodatke od broja 01 do broja 10, a temeljem kojeg je isti sekundarno dodijelio brojeve operatoru IT jedan d.o.o.

Tužitelj je u privitku dostavio Sporazum o uvjetima i naknadama za korištenje geografskih brojeva dodijeljenih sekundarnom dodjelom od dana 25. svibnja 2015. godine sklopljenog između operatora tužitelja i operatora IT Jedan d.o.o. Ističe da je iz dikcije odredaba razvidno da se upravo radi o zemljopisnim brojevima koje je tužitelj sekundarno dodijelio operatoru IT Jedan d.o.o. Iz odredbe članka 2. stavka 1. predmetnog Ugovora i navedenog Sporazuma proizlazi da Terrakom d.o.o. ne prenosi pravo na uporabu primarno dodijeljenih brojeva Terrakomu d.o.o. od strane Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, već Terrakom d.o.o. sekundarno dodjeljuje brojeve drugom operatoru u ovom slučaju operatoru IT Jedan d.o.o. Poziva se na odredbe članka 70. stavka 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama koja se odnose na dodjelu adresa i brojeva. Osim toga ističe da je tablica brojeva iz privitka, koja prileži rješenju tuženika i čini njegov sastavni dio netočna i ne odgovara činjeničnom stanju budući da ista sadrži netočne datume te je u istom kao klijenta značajno društvo Kron d.o.o. Smatra da tuženik pogrešno utvrđuje činjenično stanje budući da tužitelj i društvo Kron d.o.o. nisu ni u kakvom poslovnom odnosu. Tužitelj ističe da je primarno dodijeljene brojeve sekundarnom dodjelom dodijelio operatoru IT Jedan d.o.o., a ne društvu Kron d.o.o., a kako je to naznačio inspektor. Ističe da je inspektor utvrdio iz dostavljene dokumentacije da tužitelj suprotno odredbama članka 73. Zakona o elektroničkim komunikacijama nije upotrebljavao brojeve u skladu s Planom numeriranja. Tužitelj smatra da je takav zaključak tuženika u potpunosti nejasan i paušalan budući da nadležni inspektor nije utvrdio činjenično stanje na koji je način tužitelj postupio protivno odredbama članka 73. navedenog Zakona. Tužitelj je podnio zahtjev za primarnom dodjelom adresa i brojeva Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti. Iste je zahtjeve usvojila s obzirom da je operator tužitelj ispunio oba uvjeta propisana odredbama članka 72. Zakona o elektroničkim komunikacijama, a to su da su adrese i brojevi namijenjeni planom adresiranja ili planom numeriranja u svrhe navedene u podnesenom zahtjevu i da su adrese ili brojevi raspoloživi. Tužitelj ističe da je Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti utvrdila da je prilikom primarne dodjele brojeva namjena uporabe brojeva bila u skladu s odredbama Zakona o elektroničkim komunikacijama i Planom numeriranja. Ističe da su u konkretnom slučaju bili ugovoreni zemljopisni brojevi putem kojih su pozivi bili i obavljani. Napominje da su se pozivi naplaćivali prema cijenama koje se odnose na zemljopisne brojeve, a koja je definirana u minimalnoj ponudi tužitelja. Stoga smatra da iz svega proizlazi da je tuženik pogrešno utvrdio da tužitelj nije upotrebljavao brojeve u skladu s Planom numeriranja. Operator IT Jedan d.o.o. je u svom očitovanju naveo da je prilikom pregovora i ugovaranja poslova stručnom Kron d.o.o. bilo jasno da oni svoje poslovanje orijentiraju na inozemnim tržištima slijedom čega je i očekivana velika količina inozemnih poziva. Prilikom pregovora i ugovaranja poslovanja s društvom Kron d.o.o. isti je naglasio kako zbog ograničenosti ljudskih kapaciteta prioritet zaprimanja imaju inozemni pozivi. Slijedom navedenog tužitelj ističe da je u predmetnoj pravnoj stvari pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje budući je tuženik pogrešno naložio tužitelju da onemogući pružanje usluge s posebnom tarifom sa bilo kojeg broja koji nije u Planu numeriranja namijenjen pružanju usluge s posebnom tarifom. Naime, operator IT Jedan d.o.o. ističe da društvo Kron d.o.o. koristi ugovorom dodijeljene geografske zemljopisne brojeve u svrhu davanja turističkih informacija, a to se koristi isključivo kao standardna telefonska usluga. Što se tiče slučajnih odabira devet brojeva koje je provjerio inspektor tužitelj ističe da su sporni brojevi na koje se tužitelj poziva primarno dodijeljeni tuženiku a ne kako to pogrešno tumači inspektor operatoru IT Jedan d.o.o. Ističe da se iz tablice vidi da se radi o sekundarnoj dodjeli brojeva sukladno odredbama članka 70. Zakona o elektroničkim komunikacijama. Osim toga ističe da izreka rješenja u suprotnostima s navodima iz obrazloženja. Budući da inspektor u obrazloženju naveo da su brojevi primarno dodijeljeni operatoru IT Jedan d.o.o. nije moguće utvrditi iz kojeg razloga je izriekom rješenja naloženo tužitelju da onemogući pružanje usluge s posebnom tarifom odnosno na koje brojeve se predmetno rješenje odnosi. Tužitelj nadalje ističe da uvidom u svoj sustav utvrdio kako je na sporne brojeve iz točke III. izreke rješenja kao i ostale brojeve obuhvaćene inspekcijskim nadzorom zaprimljena veća količina poziva od strane raznih operatora iz Republike Hrvatske od kojih su neki uspostavljeni, dok neki nisu te slijedom navedenog nikako ne stoji tvrdnja da brojevi nisu bili dostupni iz svih mreža u Republici Hrvatskoj.

Navedene brojeve je Ugovorom o zakupu brojeva broj: UGO-2015-125 od 24. travnja 2015. godine i Dodacima ugovora sekundarno dodijelio operatoru IT Jedan d.o.o. Isto tako ustanovljeno je kako od strane tužitelja nisu postavljena nikakva ograničenja za pozive prema navedenim brojevima. Daljnjom provjerom utvrđeno je kako glasovna poruka: »broj koji ste birali ne odgovara molim pokušajte«, ponovo nije generirana od strane tužitelja. Tužitelj ističe da nitko od drugih operatora i krajnjih korisnika nije prijavio možebitne smetnje, nedostatke kvarove ili štete. Ističe da je Ugovorom o međusobnom povezivanju javnih komunikacijskih mreža sklopljenog između OT Optima Telekom d.d. i Voljatel d.o.o. (pravni prednik tužitelja), a koji u Prilogu 6. navedenog Ugovora koji se odnosi na upravljanje i održavanje pod točkom 1. Prijava smetnji navodi da je: »Bilo koja ugovorna strana obvezna prijaviti smetnje, nedostatke, kvarove ili štete od 0 – 24 sata bez odlaganja dojavom mjestu za smetnje